

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 21, Št. 2., Mumbwa, Zambia
MISIJONSKA NEDELJA, 1989.

Cvetoče palme so včasih vabile misijonarje v daljne kraje: ne le narava, ampak predvsem globoko hrepenenje ljudi po odrešenju je zvalo Knobleharja v Afriko, Sedeja, Podoržaja, Demšarja, Cukaleta in tudi mater Terezijo v Indijo. Vonj iz daljnih krajev in hrepenenja ljudstev po odrešenju so zvalila misijonarje na Madagaskar, v Zambijo... tudi v novejših časih. Ta klic in potrebe ljudi nas misijonarje priklepajo na tuje kraje. Morda se vprašam: čemu? Smo odrešeni, a odrešenje si je treba priboriti.

OBISK SLOVENSKEGA PROVINCIJALA

V velikonočni številki Sončne Zambije smo napovedali obisk slovenskega jezuitskega provincijala p. Lojzeta Bratina. Res je prispel že v začetku aprila in ostal med nami dvajset dni.

Upamo, da je vsaj nekoliko spoznal naše delo in naše probleme. Lahko je videl podobnosti in razločke med našim delom in delom v starih krščanskih deželah. A bistvo je povsod enako: povsod ljudje hrepene po miru in sreči, to je: po Bogu.

Z njegovim obiskom se je vez med misijonskim zaledjem in med nami utrdila. Morda pa bo iz Slovenije le prišel še kakšen misijonar Družbe Jezusove. Pa čeprav so potrebe doma velike in se tudi tu na vse kriplje trudimo, da bi vzgojili čimveč domačih poklicev. P. Bratina: "Hvala ti za obisk!"

PAPEŽEV OBISK

Od 2. - 4. maja letos se je mudil na obisku v Zambiji papež Janez Pavel II. Obiskal je Copperbelt (Bakreno pogorje), a največ se je zadržal v Lusaki, zambijski prestolnici. Ljudje so ga povsod sprejeli s spoštovanjem in z velikim navdušenjem. Čutiti je bilo, da je tu zares Jezusov namestnik.

Po obisku papeža se včasih poroča o dolgovih, ki jih je njegov obisk pustil. Pri nas je priskočila na pomoč država, tako da dolgov ni več. Ljudje se pozitivno izražajo o obisku, ki jim bo ostal v lepem spominu. Tudi nekatoličani in animisti

imajo lepe besede zanj.

Vodilna misel celotnega obiska: "Kristus je naše upanje", se je globoko zakoreninila v nas vseh. Kljub gospodarskim težavam, stalni rasti cen ljudje z zaupanjem gledajo v bodočnost.

VRNITEV V STARO GNEZDO

Julija letos sem se poslovil od sončne doline reke Luangwe in od njene prestolnice, častitljivega misijona Katondwe. V štirih letih so se spletle mnoge vezi in tu pa tam je kar zbolelo pri odhodu. V teh letih sem spoznal življenje in mišljenje podeželskega človeka in to spoznanje mi bo gotovo pomagalo približati se Zambijcem tudi v mestnem okolju.

Moje novo mesto je župnija Matero v Lusaki. Ime je Slovincem kar precej poznano, saj se je tukaj več let trudil naš starosta Radko Rudež. Jože Kokalj je tukaj župnikoval celih deset let. V župniji pa sta živeli tudi laični misijonarki Zinka Hercog in Kristina Mlakar. V materski hiši smo svoj čas gostovali tudi tisti Slovenci, ki smo delovali v župniji Svetega Kizita: Janez Mlakar, Lojze Podgrajšek in moja malenkost. Pogosto se v Materu mudi tudi Stanko Rozman, sicer župnik v Mumbwi in graditelj v Nangomi.

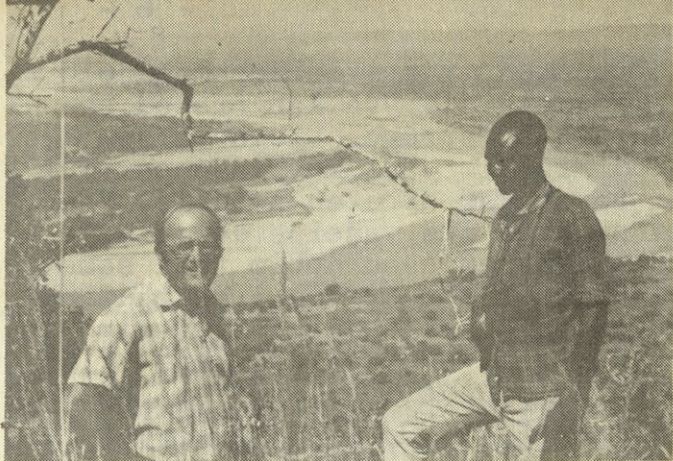
Moj predhodnik v Materu je bil moj indijski prijatelj Emanuel Kujur. Dve leti sva delovala skupaj pri Svetem Kizitu, potem je pa kar sedem let vodil matersko župnijo. Vse prostorno župnijsko središče je obdal z visokim zidom, drugače pa se Matero ni kaj prida spremenilo v zadnjih petih letih. Od lanskega leta v žup-

niji pomaga tudi najstarejši zam-
bijski jezuit, oče John Čula, ki
pa je, žal, že pred leti oslepel.
Mašuje s pomočjo sestre, ki name-
sto njega obhaja, ministranti pa
ga vodijo, koder je potrebno.

V Materu imamo dve cerkvi drugo
ob drugi. Prvo je postavil pred tri-
desetimi leti prvi materski župnik,
oče Vincent Čihecki. Ko je postala
premajhna, pa je Jože Kokalj posta-
vil ob njej prostornejšo cerkev
Odrešenikove Matere. Stara cerkev
je potem služila za župnijsko dvo-
rano. Je pa še zmerom v dobrem sta-
nju in jaz sem se odločil, da v
njej uvedemo mašo za otroke. Že
prvo nedeljo jih je prišlo 760. Zdaj
jih pa pride do tisoč. Odrasli pa
dvakrat krepko napolnijo cerkev,
ki sprejme do tisoč petsto ljudi.

Imamo eno podružnico. To je cerkev
Svetega Štefana. Nahaja se v Čungi.
Vsako drugo nedeljo grem tja. V
zadnjih letih so tam postavili pro-
storne cerkev, ki je že pod streho
in se da zapreti, drugače pa še ni
končana. Tam bo treba še marsikaj
urediti in pridati. Najprej seveda
zakristijo in prezbiterij, potem pa
spovedno sobo, učilnice in pisarno..
Stroški bodo veliki, saj nas infla-
cija tare kot doma v Sloveniji. Bo-
mo pač rinili bolj počasi. Zaupam
v božjo previdnost in v naše prija-
telje po širnem svetu. Ljudje sami
zbirajo po svojih močeh in ob nede-
ljah že kar lepo napolnijo cerkev.

Tudi v Materu bo treba zgraditi
to in ono. Predvsem nekaj učilnic,
ker do sedaj je bil skoraj ves ve-
rouk pod drevjem, kar pa seveda ne
prispeva h kakovosti verouka. Sicer
se bo pa treba posvetiti predvsem
krščanskemu nauku. Kajti versko zna-

P. Jože se je pred odhodom iz Kantonwe povzpel s prijateljem na hrib ter se poslovil od krasne doline, obdane z gričevjem.

nje naših vernikov je še zelo pomanjkljivo. Imamo lepo skupino katehumenov. Začel sem tudi s svetopisemskimi srečanji za laične voditelje. Vsako soboto se jih zbere do petdeset. Dela tukaj zares ne manjka. Škoda, da se človek ne more podvojiti, potrojiti...

Jože Grošelj

LAIČNI MISIJONAR O SVOJEM DELU

Cel oblak prahu se vali za mano, ko se peljem po prašni cesti. Seveda, saj že od maja meseca ni bilo niti kapljice dežja. Kar naprej sonce. To je zame skoraj nekaj neverjetnega.

Nisem še dolgo tukaj. Prišel sem januarja letos. Moram reči, da sem se kar dobro vživel v novo okolje in delo. Pri tem mi veliko pomagajo domačini. Angleščino tudi že precej obvladam. Se lahko že kar normalno pogovarjam z njimi. S temi pogovori si tudi pomagam, da ljudi vsaj malo bolj spoznam. Tako je delo lažje.

Trenutno mi pri delu pomagajo trije delavci. Dva kar precej obvladata to stroko, enega pa sem pred kratkim vzel kot vajenca. Tudi ta je kar spreten za delo. Všeč mi je, ker ima veselje do dela. V popoldanskem času dobim tudi semeniščnike v pomoč. Ti bi se radi naučili mizarske obrti. Pripravim jim ročno delo, saj se zna zgoditi, da bodo nekoč odšli na misijon, kjer elektrike ne bo.

Delo je zelo zanimivo. Vidim, da bo Zambija zame veliko življenjsko izkustvo. Hvaležen sem Bogu, da me je poklical v misijone.

Klement Palk

ŽETEV JE VELIKA

"Potem je Gospod določil še drugih dvainsedemdeset in jih poslal po dva in dva..." To se je zdaj zgodilo z našimi novinci drugega letnika. Pred nekaj dnevi so namreč odšli po dva in dva na razne preizkušnje. Dva sta odšla pomagat v neko vas za invalide. Pamagala jim bosta prekriti koč s slamo. Deževje je blizu. Druga dva sta šla v dom invalidov. Dva pa sta šla poučevat v malo semenišče Mukaso, zadnja dva pa v bolnico Katondwe.

Na eksperimentih se bodo od blizu seznanili s težavami raznih ljudi, si nabrali izkustvo z delom med zapostavljenimi ljudmi.

Letos nas je Gospod blagoslovil z velikim številom novincev. Popolnoma so napolnili novicijat. Težave pa so imeli kandidati iz Sudana. Dva sta končno prišla. Povedala sta, da sta bila tri mesece na poti, najdlje sta čakala v Kartumu. Čaka-

la sta na dokumente. Tretjega pa še sedaj ni.

Novinci so bodoči apostoli Afrike. Molimo za njihovo vztrajnost.

Pozdravlja br. Jože

BOLNIŠNICA V NANGOMI

Večkrat me ljudje sprašujejo, kako je v Nangomi in če je bolnišnica že zgrajena. Povem jim, da dela sicer hitro napredujejo, a da še zdavnaj niso končana. Doslej smo zgradili glavni blok, štiri hiše, stranišča. Tri hiše so v gradnji. Napeljali smo tudi vodo in elektriko (generator). Dela se bodo nadaljevala še kakšne tri leta. Vse je pa odvisno od dobrotnikov. Iz Belgije smo dobili največ pomoči.

Po prvotnem načrtu bi bolnišnica imela 100 postelj. Seveda ne moremo čakati, da bo vse zgrajeno. 25. septembra je ministrstvo poslalo prve bolniške sestre. S tem je center odprt kot ambulanta. Hvala vsem, ki nam pomagate!

Stanko Rozman

KRATKE NOVICE

Iz Mumbwe se je poslovil Janez Mlakar. Odšel je na sobotno leto, ki ga bo preživel v Angliji. Njegovo delo nadaljujeta Janez Mujdrica in Stanko Rozman.

Barica Rous je šla na počitnice. V domovini se bo zadržala do Novega leta. Potem pa upamo, da se bo vrnila in se pridružila zdravstveni ekipi v Nangomi.

Lojze Podgrajšek piše iz Rima, da ima v začetku oktobra "hude izpite". Se priporoča v molitev. Prihodnje leto se vrača v misijone.

Glasiło Slovenskih jezuitov je prineslo vest, da v kratkem izide knjiga p. Jožeta Kokalja: "Pogovori ob Gangesu". Čestitamo! Upamo, da bomo knjigo kmalu brali.

Zambija slavi letos srebrni jubilej neodvisnosti. To bo 24. oktobra. Predsednik je pa slovesnosti preložil na prihodnje leto zaradi težkega gospodarskega položaja.

Iz Toronta se je oglasil gospod Janez Tratnik. Pravi, da pride z nekaj zidarji v Zambijo - po stopinjah gospoda Rudija Kusa. Zgradili naj bi hišo za sestre v Nangomi. Prišli bodo januarja prihodnje leto. Vsi, ki smo študirali teologijo v Torontu, smo bili z gospodom Tratnikom in njegovimi zidarji tesno povezani. Zele se veselimo njihovega obiska.

Izdajajo	Slovenski misijonarji v Zambiji
Naslov	P.O. Box 830022 Mumbwa, Zambia.
Uredil	Stanko Rozman
Tiskano	Printed by Teresianum Press, Lusaka, Zambia